

Visul este o latură a vieții omului, una miraculoasă, care-i aparține mai întâi spiritului și apoi trupului. În timpul visului, spiritul colindă fără limită atât în timp cât și în spațiu, iar trupul, vrea-nu-vrea îi ține tovărășie, deoarece astfel au fost create. Viteza cu care se desfășoară visul depinde de subiectul evenimentului. Se poate ajunge chiar la rădăcina creației Universului, la momentul „Facerii Lumii”.

În timpul visului, trupul trece prin diverse întâmplări, unele frumoase, care îl fac fericit când se trezește din somn. Altă dată, în timpul visului trupul este supus unor traume greu de descris, periculoase sau tragice, situații care ar fi imposibil de suportat în viața reală. De asemenea, datorită vitezei fără de măsură a deplasării spiritului, un vis poate să se desfășoare în același moment pe dimensiuni diferite de timp și spațiu, spre exemplu: prezent, trecut și viitor, rezultând „Vis din vis, în vis”! Adică, în timp ce visul derulează un eveniment ce-i aparține prezentului, „visezi” că acel vis l-ai mai „visat” o dată sau de mai multe ori și că îl vei mai „visa”, iar tablourile desfășurării evenimentelor în cele trei perioade de timp sunt identice, prin prezentare miraculoasă.

În timpul visului poți să te întâlnești față-n față cu entități divine, să comunici cu ele, să întrebi, să primești răspunsuri, sfaturi, pe care, uneori, atunci când te trezești din vis există posibilitatea să nu le mai ții minte în totalitate. Ți rămâne doar bucuria fără seamăn, pentru ce ai văzut, simțindu-te mângâiat pentru tot restul vieții!

Adesea, fără un motiv anume, în unele zile omul trece prin stări sufletești pe care nu și le poate explica: tristețe, bucurie, nerăbdare etc. Zbuciumul care îi cuprinde deodată lăuntru corpului, devine greu de înțeles. E asemenea unui dor care trebuie ostoit într-un fel anume; alteori este ca o flacără care nu mai are loc în piept!...

Auzim uneori pe cineva spunând: „Simt cum îmi râde inima! Parcă îmi spune că ziua de azi îmi va aduce o bucurie”! Apoi, la un moment dat, chiar și un mic semn îi amintește de visul frumos pe care l-a avut în timpul somnului din noaptea trecută.

Sau: „Am o presimțire rea! Îmi e sufletul negru ca tăciunile! Simt cum îmi plânge inima! Am avut azi-noapte un vis urât, pe care-l am mereu în fața ochilor! Dacă aș ști să mă feresc, m-aș feri!

Aceste stări sufletești pe care le trăim, sunt mesaje importante, premoniții, informații despre trecerea prin anumite evenimente. Dovadă că existența noastră, a fiecărui individ în parte, nu este întâmplătoare. Ea este cunoscută de „cineva”, chiar de la venirea noastră pe pământ sau, poate, cu

mult timp înainte, când eram doar suflet fără trup. Iar atunci când ne paște o primejdie, suntem înștiințați în diferite moduri: aievia, dar mai ales prin vise.

La cunoștințele noastre de oameni obișnuiți, de cele mai multe ori nu știm să descifrăm mesajele. Uneori chiar le ignorăm, le tratăm cu superficialitate sau le uităm pur și simplu.

„Mi s-a izbândit visul de azi-noapte”!, auzi spunând pe cineva, care, în timpul derulării evenimentelor din ziua respectivă, trăiește o scenă asemănătoare cu cea văzută în vis și pe care o ignorase sau o uitase de-a binelea.

Dacă am ști să tălmăcim visele, am putea să preîntâmpinăm întâmplările urâte din viața noastră. Sau dacă am putea să descifrăm stările sufletești, am ocoli multe necazuri. De aceea ne sunt transmise, ca să putem lua măsuri de preîntâmpinare și să-i mulțumim Lui Dumnezeu că ne poartă de grijă.

Creatorul știe că viața noastră se desfășoară într-un mod alert, că nu avem mult timp să ne gândim la El. Cum să nu știe, dacă El ne-a pus la încercare? La încercarea de a putea și să ne alegem singuri calea pe care o dorim.

Dar tot El ne-a dăruit odihna, somnul. Și tot El ne-a dăruit visele. Ca să putem cunoaște și altceva decât trăim și vedem în timp ce nu dormim. Să putem face comparație între ce este bine și ce este rău.

„Proorocul care a văzut vis, povestească-l ca vis, iar cel care are cuvântul Meu, acela să spună cuvântul Meu adevărat. Ce legătură poate fi între pleavă și grăuntele de grâu curat, zice Domnul”(Ieremia, cap. 23, v. 28).

„Cuvântul Meu nu este el, oare, ca un foc, zice Domnul, ca un ciocan care sfarmă stânca?”(Ieremia, cap. 23. V. 29).

„De aceea iată Eu, zice Domnul, sunt împotriva proorocilor care fură cuvântul Meu unul de la altul”(Ieremia, cap. 23, v. 30).

Uneori, din visele frumoase n-ai vrea să te mai trezești, iar după ce te-ai trezit, ai revelații. Probabil, pentru a-ți da seama că dacă dorești cu adevărat, va fi bine și aici, în viața reală de pe pământ.

Mesajele pot fi primite în mai multe feluri: prin desfășurarea evenimentului propriuzis, prin semne arătate pe Cer, prin gesturi sau prin vorbe rostite de cineva nevăzut. Uneori, neștiind ce interpretare să le dai, poți greși. Însă, atunci când ai înțeles parțial sau într-un totul mesajele divine, revelațiile sunt magnifice și de neuitat!

Cele mai multe mesaje se primesc în somn, în timpul viselor. Chiar dacă nu știi să tălmăcești un vis, ești ajutat să înțelegi că ceea ce ai visat este foarte important. Astfel, în tot timpul zilei respective, visul te urmărește, te obsedează, ca să nu-l uiți sau să nu-l ignori. Iar dacă totuși nu reușești să înțelegi informația care ți-a fost transmisă, a avut „cineva” grijă de tine, să nu ți se întâmple ceva grav. Și dacă totuși răul s-a produs, vei fi ajutat să te ridici și să o iei de la început.

Mesajele mai pot fi transmise în timpul visului, fie prin sugestii, fie direct, prin ființe cu puteri divine, spre exemplu prin Maica Domnului. În timpul sarcinii, femeile sunt înzestrate cu răbdare, cu puterea de a duce totul la bun sfârșit și cu o dragoste unică pentru ființa purtată în pânțele. Deși o femeie capătă forme diferite în timpul sarcinii, ea emană o frumusețe aparte, tocmai din iubirea pe care o simte față de pruncul care se va naște la soroc. Pentru a aduce copilul, cu bine, pe lume, Maica Domnului o vegează pe femeie în timpul nașterii, o mângâie cu blândețea firii ei, ajutând-o să

uite cât mai repede durerile facerii, renumite prin a fi greu de îndurat.

Uneori, în timpul unei nașteri foarte grele, chiar periculoase, Maica Domnului se arată și la chip, ca într-o icoană, coborând din Cer, plutind asemenea unui fulg, pentru a o încuraja pe femeia aflată în chinurile facerii sau a o salva de la pieire, atât pe ea, cât și pe ființa adusă pe lume.

Cine a văzut-o în vis pe Maica Domnului, nu o va putea uita niciodată și se va simți ocrotit și fericit câte zile va avea!

Când pruncul zâmbește în timpul somnului, se spune că „i s-a arătat în vis, Maica Domnului”!

Cu ajutorul viselor poți ajunge oriunde în Univers sau chiar în timp, neexistând limite.

Poate să ți se arate la chip sau sub diferite forme, chiar Dumnezeu sau Mântuitorul Iisus Hristos. „La Dumnezeu totul este posibil”!

Prin vise, poți ține legătura cu persoane dragi, plecate în „lumea celor drepți”. Impresia pe care o ai în urma unor asemenea vise, este că morții știu ce se petrece pe pământ, cu cei pe care i-au lăsat îndurerați. Alteori, ființe necunoscute, despre care habar n-ai avut de existența lor pe pământ, îți apar în vis, îți spun cine sunt și de ce te-au vizitat. După ce te trezești din somn, imaginile visului persistând, o simplă întâmplare îți clarifică nedumerirea: ființa necunoscută care ți s-a prezentat politicos, ba chiar cu drag și bunăvoință, face parte din strămoșii care, cu generații în urmă au folosit aceeași vatră a focului, pe care o folosești tu în prezent.

*

Tălmăcirea unor vise:

Spre exemplu, visezi că ți-ai pierdut telefonul și ești disperat că nu mai poți lua legătura cu oamenii, în special cu cei din familie. Importanța lui e trecătoare. Telefonul a fost inventat cu puțin timp în urmă, de către om, prin știința pe care i-a dat-o Dumnezeu. Cu siguranță, nu peste mult timp vor fi create alte aparate de comunicare între oameni, care vor fi de asemenea trecătoare. Doar convorbirea noastră cu Dumnezeu este nemuritoare. Cu ea ne-am născut, cu ea murim. Vorba vine, că murim, când, de fapt, trecem dincolo, în lumea sufletelor, a vibrațiilor și zborurilor infinite. Sufletul, după despărțirea de trup care este muritor, merge să se prezinte în fața Lui Dumnezeu. Sufletul este veșnic și se prezintă în fața Veșnicului Dumnezeu.

Pierderea, în vis, a actelor de identitate, duce la un coșmar greu de descris, deoarece nu mai ai cum să-ți dovedești existența, ești al nimănu... Când te trezești din somn, bucuria e maximă că nu a fost adevărat, că a fost doar un „vis de noapte”.

Identitatea prin acte scrise de mâna omului este necesară doar certificării existenței pământești și are însemnătate trecătoare. Identitatea adevărată a omului este cea aflată în Legile Cerești. Pe pământ ea devine veșnică prin urmași, după cuvântul Lui Dumnezeu: „Înmulțiți-vă ca nisipul”... Urmașul meu, fiu sau fiică, este trup din trupul meu, sânge din sângele meu, care perpetuează. Doar sufletele, atât al meu, cât și al urmașilor sunt veșnice, legătura noastră pe pământ menținându-se doar prin trupul muritor. „Nu te lega prea mult de ce este muritor! Las-o pe mama ta și pe tatăl tău și urmează-mi mie!”, a spus Mântuitorul.

IOANA STUPARU